

Det er lidet sandsynligt, at ret mange af Deltagerne i Odensemødet den Gang havde læst Lovforslagene, end sige gennemtænkt dem. En saadan, jeg tør nok sige forhastet Dom om Lovforslagene, tror jeg, det vilde være mindre velbegrunderet at rette sin Optraeden efter her i dette høje Ting. Fremdeles anførte det ærede Medlem, som sagt, at Tinget ønskede Vejledning med Hensyn til forskellige Spørgsmaal, og at det derfor var nødvendigt at gaa til Nedsættelse af en Kommission. Han nævnedes, at Tinget ønskede Vejledning med Hensyn til Spørgsmaalene om Kirkefondens Særstilling, om Betingelserne for Valgret og Valgbarhed, om den foreslaaede Ordning af Præstevalgene, om Valgordningen i Kjøbenhavn, om Bestemmelserne om Valglisterne o. s. v. Det ærede Medlem anførte nogle Anker mod Ordningen i Kjøbenhavn, hvor der er de store Sogne. Han bemærkede, at Lovforslaget gik ud paa, at hele det store Arbejde med Valglisternes Dannelse skulde foregaa lige umiddelbart før Jul. Her har det ærede Medlem husket ganske fejl. Det er Valget, der skal foregaa lige før Jul, men ikke Revisionen af Valglisterne; den foregaaer paa en anden Tid, hvor der slet ikke er saa travlt for Præsterne. I øvrigt have Valgkomiteerne — det er ikke Præsten alene, der skal gøre dette Arbejde, der er to andre Mænd med — Lov til at tage Medhjælp. Dernæst var det Spørgsmaalet om Forholdet mellem Præst og Menighed, med Hensyn til hvilket Tinget ogsaa maatte have Vejledning. Samtlige disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem altsaa kendte Tinget uformuende til at tage Bestemmelse om, ønskede han derfor, det skulde have Oplysning om gennem en Kommission, hvorfor han vilde foreslaa en saadan nedsat. Endelig bemærkede det ærede Medlem, at vi havde haft Kirkekommissioner tidligere, men for en hel Menneskealder siden. Da tidligere Generationer saaledes havde haft deres Kommissioner, burde vi ogsaa kræve en saadan. Men det skulde dog vel ikke være Udbyttet af Arbejdet for den kirkelige Lovgivning, at hver Generation skulde have en Kommission, og at man saa derved var færdig. Jeg tror, at disse Sager ligge saaledes for, at det var rimeligt, at man nu tog fat paa Arbejdet med dem. Jeg tror, at vi paa Folkekirkens Omraade i høj Grad trænge til Handling og ikke til Drøftelse. Vi have i 50 Aar haft mange Diskussioner og mange Møder, men meget faa Handlinger; det er det, det skorter os paa.

Det er rimeligt, at Landstinget tager sig Tid, bevares, det er der al rimelig Grund til, og jeg kan godt se, at Tiden kan blive for knap i denne Samling, men jeg kan ikke forstaa, at Ordføreren for Flertallet her oppe kan mene, at naar Sagen henvises til et Udvalg, saa skal det ikke arbejde paa den, men alene stille Forslag om at standse den, paa den Maade, det ærede Medlem anførte. Det ærede Medlem talte saa om Kommissionens Sammensætning, og om, hvem der ønskede den, bortset fra Landstingets Flertal. Der er, mig bekendt, ingen, der har ønsket den uden Præsterne og Biskopperne. Nu er det naturligvis berettiget, at de fremsætte et saadant Ønske. Jeg skal straks komme til, hvorledes det er formet, og hvad det gaar ud paa. Mødet i Odense, som det ærede Medlem talte om, har ikke fremsat Ønske om en Kommission, det ønskede nærmest, at man skulde blive staaende ved det gamle, det udtalte kun, at det, for saa vidt man vilde lovgive om de kirkelige Forhold, vilde bede om, at det maatte ske paa en mere nænsom Maade, end her er foreslaaet. Dette Møde fremsatte hverken for Ministeren eller for Rigsdagen eller for Biskopperne, som der ogsaa skete Henvendelse til, noget Ønske om en Kirkekommission. Et saadant Ønske er alene fremsat af Præsterne og Biskopperne. Og saa snart man kommer til Spørgsmaalet om, hvorledes en saadan Kommission skal sammensættes; ere Ønskerne vidt forskellige. Det ærede Medlem mente, at Kommissionen slet ikke skulde være en Kommission af den sædvanlige Art, det skulde ikke være en Kommission, hvor der sad Rigsdagsmænd som saadanne, det skulde ikke være en Kommission som Forsvarskommissionen, Landbokommissionen, Skattelovskommissionen eller andre lignende; nej, det skulde være en Kommission af kirkelige Mænd. Men de 855 Præster, der have bedt om en Kommission, have netop bedt om en saakaldt blandet Kommission, sammensat af Rigsdagsmænd, gejstlige og Lægmænd; jeg antager, at ærede Medlemmer have Henvendelsen paa deres Pladser. I Slutningen af denne Henvendelse hedder det, at de „ønske, at der maa blive nedsat en stor blandet Kommission, hvori foruden Medlemmer af Folketinget og Landstinget ogsaa Repræsentanter for Gejstligheden og for Menighedslivet i dets forskellige Afskygninger have Sæde.“ Det, de 855 Præster ønske, er altsaa en stor blandet Kommission, bestaaende af Folketsmænd og Landstingsmænd, gejstlige og Repræ-